

шла дѡмъ превратенъ оу пѣпелъ, салтъ дѣвари ѡстанале; мыслила жена та. дѣте да ѣ изгорѣло и плакала горько; и говорила: Ѡ влчица; сама ты съ вѣрою предала моѣ дѣте подъ твоѣй покрѡвъ; за що не си го чвала здравъ, ты си мѣти същи мѣти; не ѡстави го, да погине, и тражила по пожаръ, и нашла дѣте живо; и се почудила; за що ни ѣдно не ѡстанало древо, сѣте изгорѣло, и халища, и сѣте прославила Бга и Бца; тоа мѣтвами Гди епаси и насъ, аминь.

Ѡ просвѣтившемся слѣпцѣ,

Ч Ъ Д О БО

Слѣпецъ нѣкій ѡ оутрѡвы матернѣа именемъ Дидимъ, мужъ бгочестивъ, и добродѣтель любилъ многъ и црковь, никѡй патъ не ѡставилъ црковныа правила; защо былъ многъ разуменъ, и ѡ Бжѣа благодати се научилъ, и се препиралъ со невѣрнѣи сосъ Еврѣн, и сѣте ѡ негѡ былѣ повѣждѣни; оу ѣденъ дѣнь чиненики словопрѣнѣе на похвалѣ Бгоматере; и се посрамилѣ Еврѣите, и не мѡжеле, да мѡ се противатъ; и мѡ се смѣале, и говорилѣ: Ни ли тѣ ѣ срамъ слѣпчо и безъмне, да слѣжишь и да вѣрвешъ на таа, що не мѡже, да тѣ просвѣти, да ѣ она истиннаа Бца, она бы тѣ исцѣлила, да не си слѣпъ; кога имашъ толкъ любовь на неа и говѣнѣе. Снъ имъ ѡговорилъ: Оу той дѣнь дакъмъ вамъ ѡговоръ за това, и ѡиде дома, достынаа многъ и се молилъ съ постъ три дни и три ноши на величѣстиваго Бга и Бца, да го просвѣти на посрамленѣе невѣрныа чистивыхъ Евдѣевъ: послѣ се собралѣ оу той дѣнь, що рѣзалъ собралъ сѣте ѣретицы и Еврѣн, и многъ Христѣане оу ѣданѣ црква го